RETSMØDERAPPORT
i sag C-218/89 *

I — Gældende fællesskabsretlige bestemmelser

I Den Kombinerede Nomenklatur, der er optaget som bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om Told- og Statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 256, s. 1), er pos. 90.30 beskrevet som omfattende »oscilloskoper, spektrumanalysatorer og andre instrumenter og apparater til måling eller kontrollering af elektriske størrelser...; instrumenter og apparater til måling eller påvisning af alfa-, beta- eller gammastråler, røntgenstråler, kosmiske stråler eller andre ioniserende stråler«. Nærmere bestemt omfatter positionen følgende instrumenter og apparater:

— instrumenter og apparater til måling eller påvisning af ioniserende stråler

— katodestråleoscilloskoper og -oscillografer

— andre instrumenter og apparater til måling eller kontrollering af spænding, strømstyrke, modstand eller effekt, uden registreringsanordning

— andre instrumenter og apparater, specielt konstrueret til telekommunikationsteknik (f.eks. hypsometre, kerdometre, distorsionsmålere, psofometre)

— andre instrumenter og apparater; når de har en registreringsanordning og ikke er bestemt til anvendelse i civile luftfartøjer, henføres de under pos. 9030 81 90.

I Den Kombinerede Nomenklatur, der er optaget som bilag til ovennævnte forordning nr. 2658/87, findes en underpos. 8471 20, som omfatter »digitale automatiske databehandlingsmaskiner, som mindst består af en centralenhed og en indlæse- og udlæseenhed (som kan være kombinerede), sammenbygget i et fælles kabinet«. Ifølge bestemmelse 1, litra m), til afsnit XVI, som indeholder underpos. 8471 20, omfatter det pågældende afsnit ikke »instrumenter, apparater og andre varer henhørende under kapitel 90«.

II — Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

1. Oberfinanzdirektion Berlin havde meddelt Shimadzu Europa GmbH (herefter benævnt »Shimadzu«) seks bindende tariferingsoplysninger vedrørende apparater, som Shimadzu havde betegnet som »dataprocessorer (databehandlingsmaskiner)« henholdsvis »computer incorporated«. Efter varebeskrivelsen er der i fire tilfælde tale om apparater, som består af en dataprocessor med tastatur, processor, transducer, elektriske grænseflader og elektroniske komponenter samt en ved kabler tilsluttet printer/plotter, og i to tilfælde om apparater, der består af en integrator med tastatur, centralproces-

* Processprog: tysk.

sor, transducer, printer/plotter, elektriske grænseflader og elektroniske komponenter. Efter beskrivelsen i tariferingsoplysningerne er det apparaternes funktion at måle elektriske signaler fra eksterne analyseapparater og omsætte dem til digitale signaler, som sammenlignes med og bearbejdes på grundlag af forprogrammerede data.

Oberfinanzdirektion tariferede varerne som »apparater til måling af elektriske størrelser, med registreringsanordning, ikke til anvendelse i luftfartøjer« og henførte dem under underpos. 9030 81 90 i Den Kombinerede Nomenklatur.

Efter at Shimadzu's klager til Oberfinanzdirektion var blevet afvist, indbragte Shimadzu sagen for Bundesfinanzhof med påstand om annullation af tariferingsoplysningerne og om, at det statueredes, at apparaterne henhører under underpos. 8471 20 i Den Kombinerede Nomenklatur. Shimadzu anførte, at apparaterne anvendes til kromatografi. De detektorer, som anvendes ved kromatografi, registrerer som analyseresultater fysiske størrelser, der i form af en bestemt elektrisk spænding indføres i apparaterne og digitaliseres i deres processor. Bearbejdningen af dataene i centralenheden sker på grundlag af forprogrammerede matematiske formler. Ved bearbejdningen af signalerne er det ikke den absolutte værdi af den elektriske transmission, der er afgørende, men den tidsmæssige forandring af de fysiske størrelser. De digitaliserede data oplagres i første omgang i et læse-skrivelager. Apparaterne egner sig derfor ikke til måling af en elektrisk størrelse, da den elektriske størrelses, dvs. spændingens, funktion alene er at overføre de fysiske størrelser, hvilket er det centrale. Ifølge Shimadzu må apparaterne derfor henføres under underpos. 8471 20 i Den Kombinerede Nomenklatur, da de består af en centralenhed, en indlæseenhed og en udlæseenhed samt et læse-skrivelager, og således opfylder alle de nødvendige kriterier for en sådan tarifering.

2. I forelæggelseskendelsen har Bundesfinanzhof bemærket, at de pågældende apparater efter rettens opfattelse næppe kan henføres under pos. 9030. Den pågældende position omfatter kun apparater, der skal »måle«, dvs. apparater, hvis funktion det er at måle bestemte størrelser og angive dem. Den omstændighed, at et apparat fungerer på en måde, der beror på en måleteknisk proces, er ikke i sig selv tilstrækkelig til, at det er et måleapparat. Efter rettens opfattelse måler apparaterne ganske vist elektriske størrelser, men det er ikke deres egentlige formål at angive dem, dvs. at foretage »målinger«.

Bundesfinanzhof har dog bemærket, at Kommissionen i forordningerne (EØF) nr. 2334/83 af 11. august 1983 (EFT L 224, s. 14) og (EØF) nr. 1368/87 af 18. maj 1987 (EFT L 130, s. 5) om tarifering af varer i pos. 90.28 A II a) i Den Fælles Toldtarif fastslog, at apparater som de i hovedsagen omtvistede skulle tariferes som »apparater til måling af elektriske størrelser«, idet det i betragtningerne hedder, at »sammenligning af analyseresultater, som er omsat til elektriske størrelser, med programmerede værdier, udgør en måling«. Således som Kommissionen fortolker begrebet »måling«, omfatter det derfor ikke, at det målte også angives. Ifølge Bundesfinanzhof følger det heraf, at de nævnte forordninger nr. 2334/83 og 1368/87 og i øvrigt også

Kommissionens forordning (EØF) nr. 646/89 af 14. marts 1989, som i visse forordninger om tarifering af varer erstatter koderne på grundlag af Den Fælles Toldtarifs Nomenklatur, der var gældende den 31. december 1987, med koderne på grundlag af Den Kombinerede Nomenklatur (EFT L 71, s. 20), er ugyldige, såfremt begrebet »måling«, som det anvendes i pos. 9030 i Den Kombinerede Nomenklatur, har det indhold, som Bundesfinanzhof er tilbøjelig til at antage.

3. Ved kendelse af 16. juni 1989 udsatte Bundesfinanzhof derfor sagen og forelagde Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal pos. 9030 i Den Kombinerede Nomenklatur fortolkes således, at den også omfatter mikrostyrede analyseapparater til kromatografi som de i sagen omhandlede?«

Bundesfinanzhof's kendelse blev registreret på Domstolens Justitskontor den 13. juli 1989.

4. I henhold til artikel 20 i protokollen vedrørende statutten for EØF-Domstolen er der indgivet skriftlige indlæg af Kommissionen ved juridisk konsulent Jörn Sack, bistået af Renate Kubicki, tjenestemand i Forbundsrepublikken Tysklands Justitsministerium, for tiden tjenstgørende ved Kommissionens Juridiske Tjeneste som led i ordningen om udveksling med nationale tjenestemænd.

5. På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisoptagelse.

6. Ved afgørelse af 13. juni 1990 har Domstolen henvist sagen til Tredje Afdeling.

III — Sammenfatning af de skriftlige indlæg for Domstolen

Der er kun indgivet skriftlige indlæg af Kommissionen.

Kommissionen har først anført, at problemet er, om mikrostyrede analyseapparater til kromatografi må antages at være »instrumenter og apparater til måling eller kontrollering af elektriske størrelser« henhørende under pos. 9030 i Den Kombinerede Nomenklatur.

Efter Kommissionens opfattelse må spørgsmålet besvares bekræftende, såfremt man følger den fortolkning af pos. 90.28 A II a) (»... andre instrumenter og apparater til måling af elektriske størrelser«) i Den Fælles Toldtarif, der var gældende indtil den 31. december 1987, som Kommissionen selv anlagde i ovennævnte forordninger nr. 2334/83, 1368/87 og 646/89 samt i forordning (EØF) nr. 2054/83 af 20. juli 1983 om tarifering af varer under pos. 90.28 A II a) i Den Fælles Toldtarif (EFT L 202, s. 7) og i den tariferingsafgørelse, der blev offentliggjort i EFT 1986, C 102, s. 5.

Kommissionen er imidlertid i tvivl om, hvorvidt den også efter Domstolens dom af 28. februar 1989, ICT og BFI Électronique SA (19/88, Sml. s. 577) kan fastholde det synspunkt. I dommen fastslog Domstolen ifølge Kommissionen, at kun apparater, hvis funktion det er at fastlægge elektriske størrelser kan antages at være »apparater til måling af elektriske størrelser«, mens apparater, der har andre funktioner (f.eks. som i ovennævnte sag at kontrollere elektroniske komponenter), ikke henhørte under den gruppe apparater, selv om de med henblik herpå fastlægger og måler elektriske størrelser.

Kommissionen har videre bemærket, at de apparater, der omtvistes i hovedsagen, navnlig udfører målinger af elektriske størrelser, men ikke kun viser de målte elektriske størrelser; de fungerer således på den måde, at de først registrerer (og dermed måler) elektriske signaler på grundlag af deres intensitet og derefter sammenligner dem med forprogrammerede værdier; de foretager derfor en vurdering. Ifølge ovennævnte dom af 28. februar 1989 er dette tilstrækkeligt til, at de ikke kan antages at være måleapparater.

Kommissionen har fremhævet, at den fortolkning, den selv havde forfægtet indtil da, var holdbar, men formoder på den anden side, at Domstolen ikke vil fravige sin praksis, eftersom opbygningen og ordlyden af Den Kombinerede Nomenklatur er den samme som i den gamle nomenklatur, som dommen af 28. februar 1989 vedrørte.

I den pågældende dom var problemet utvivlsomt at sondre mellem måleapparater og kontrolapparater, mens problemet i denne sag er, om de pågældende apparater ikke accessorisk kan antages at være apparater til kontrollering af elektriske størrelser. Men efter Kommissionens opfattelse er det i overensstemmelse med Domstolens dom, at »apparater til kontrollering« kun er sådanne apparater, som udelukkende skal kontrollere, om der findes elektriske størrelser, og eventuelt at fastslå deres nærmere kendetegn. De apparater, hovedsagen drejer sig om, anvender imidlertid elektriske signaler og værdier med henblik på at fastslå andre forhold end sådanne, der vedrører elektriske størrelser, f. eks. forhold omkring stoffers sammensætning.

Kommissionen har sammenfattende bemærket, at det må anses for sandsynligt, at Domstolen vil besvare det forelagte spørgsmål benægtende. Når en sådan dom eventuelt er afsagt, vil Kommissionen ikke undlade at drage de følger heraf, som kræves med henblik på udøvelsen af de beføjelser, som den er tillagt.

F. Grévisse
Refererende dommer